

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: PRAPAG s.r.o.**, se sídlem Plzeň, Borská 40, *zastoupen JUDr. Julií Šindelářovou, advokátkou se sídlem v Plzni, Mikulášská tř. 9*, proti **žalovanému: Státnímu úřadu inspekce práce**, se sídlem **Opava, Kolářská 451/13**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **29.12.2010**, čj. **2010/83363-424**

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I.

Napadená rozhodnutí.

Ministerstvo práce a sociálních věcí jako právní předchůdce žalovaného Státního úřadu inspekce práce se sídlem v Opavě, Kolářská 451/13 žalobou napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce v Plzni ze dne 30.8.2010, čj. 57/08/2010. Tímto rozhodnutím Úřad práce v Plzni jako správní orgán I. stupně na základě ust. § 140 odst. 4 písm. e) zák. č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále též jen *zákon o zaměstnanosti*) uložil podnikající právnické osobě PRAPAG s.r.o., se sídlem v Plzni, Borská 40, pokutu ve výši 75.000,- Kč za správní delikt, kterého se jako zaměstnavatel dopustil tím, že ve smyslu § 140 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti umožnil v kontrolovaném období zahraniční fyzické osobě výkon nelegální práce ve smyslu § 5 písm. e) bodu 2. cit. zákona porušením ust. pracovněprávního předpisu týkajícího se povolení zaměstnání uvedené v ust. § 89 zák. o zaměstnanosti, kterého se zaměstnavatel dopustil tím, že umožnil nejméně v den kontroly, tj. 14.1.2010 ve výrobním objektu obchodního partnera – Tatung Czech s.r.o., se

sídlem Plzeň, U Nové Hospody 1164/4, zahraniční fyzické osobě – cizince Ch.T.V., nar..., nejméně v den kontroly, tj. 14.1.2009, výkon nelegální práce. Správního deliktu se současně dopustil tím, že ve smyslu § 140 odst. 2 písm. c) zák. o zaměstnanosti nesplnil oznamovací povinnost stanovenou pracovněprávním předpisem v ust. § 87 odst. 1 zák. o zaměstnanosti, čehož se jako zaměstnavatel dopustil tím, že u svých zaměstnanců, kteří byli v součinnosti s Oblastním ředitelstvím služby cizinecké policie Plzeň, Inspektorátem cizinecké policie v Plzni, Slovanská alej 26 kontrolováni dne 14.1.2010 ve výrobním provozu uživatele – spol. Tatung Czech s.r.o., při práci na výrobní lince, nesplnil vůbec povinnost písemné informace u místně příslušného úřadu práce nejpozději v den nástupu těchto zaměstnanců (u tří specifikovaných osob) a dále splnil opožděně oznamovací povinnost ve dnech následujících po dni nástupu osob výkonu práce (4 specifikované osoby). Za tyto delikty byla firmě PRAPAG s.r.o., se sídlem v Plzni, Borská 40 uložena pokuta ve výši 75.000,- Kč.

V odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán I. stupně uváděl, že v rámci prováděné kontrolní činnosti Úřadem práce v Plzni bylo prokázáno, že v den prováděné kontroly 14.1.2010 v době od 8:25 hod. do 10:30 hod. došlo k porušení povinnosti vyplývající z obecně závazného pracovněprávního předpisu ze strany zaměstnavatele – účastníka správního řízení, což bylo prokazováno protokolem o výsledku kontroly Úřadu práce v Plzni ze dne 3.6.2010 za kontrolované období od 14.1.2010 do 31.1.2010. Písemným vyjádřením účetní účastníka řízení ze dne 8.6.2010 a písemným vyjádřením Policie české republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, Inspektorátu cizinecké policie Plzeň, Slovanská alej 26, ze dne 28.7.2010. Z uvedených listinných důkazů vyplývá, že zaměstnavatel se dopustil spáchání správního deliktu ve smyslu § 140 odst. 1 písm. c) zák. o zaměstnanosti při porušení § 89 zák. o zaměstnanosti. Tohoto správního deliktu se zaměstnavatel dopustil tím, že jako zaměstnavatel a podnikající právnická osoba umožnil nejméně v den kontroly 14.1.2010 ve výrobním objektu obchodního partnera – Tatung Czech s.r.o., cizinci Ch.T.V., nar... který není státním občanem České republiky a ani občanem Evropské unie nebo jeho rodinným příslušníkem, výkon nelegální práce, který byl kontrolován 14.1.2010 Policií České republiky při práci na montážní lince, tedy nejméně v den kontroly vykonával uvedenou práci na výrobní lince pro podnikající právnickou osobu pro kontrolovaného zaměstnavatele bez pracovněprávního vztahu nebo jiné smlouvy a bez platného povolení k zaměstnání, tak jak to vyplývá z písemného sdělení příslušného odboru úřadu práce, když cizinec byl kontrolovaný zaměstnavatelem dne 2.4.2010 v zápisu o podání informace čj. 57/2010 písemně označen za podnikající fyzickou osobou, přičemž tuto skutečnost kontrolovaný zaměstnavatel však neprokázal.

O odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, kterým odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Při rozhodnutí o odvolání vycházel žalovaný správní orgán z ust. § 140 odst. 1 písm. c) zák. o zaměstnanosti, dále z § 89 a § 5 písm. e) bod 1. a bod 2. téhož zákona. Podle žalovaného ze spisové dokumentace vyplynulo, že fyzická osoba – cizinec Ch.T.V. nežádala a ani neměla vydáno povolení k zaměstnání u žalobce. K námitce žalobce, že s touto fyzickou osobou byla uzavřena smlouva o dílo dne 1.1.2009 na dobu určitou do 30.6.2009, že mimo období 1. pololetí roku 2009 tuto zahraniční fyzickou osobu nezaměstnával a neměl s ní uzavřenou dohodu o dílo ani jakoukoliv jinou smlouvu a že osobně nebyla v pracovněprávním vztahu ani jiném vztahu k odvolateli v den, kdy byla

provedena kontrola v objektu společnosti Tatung Czech s.r.o., tj. 14.1.2010, žalovaný konstatoval, že ze spisové dokumentace vyplynulo, že sám žalobce označil uvedenou cizinku jako podnikající fyzickou osobu, se kterou má uzavřenou obchodní smlouvu. Zahraniční fyzická osoba byla označena žalobcem v zápisu o podání informace z 2.4. 2010 jako PFO, což je označení pro podnikající fyzické osoby, se kterými odvolatel uzavřel obchodní smlouvu. Zároveň v tomto zápise je uvedeno, že se jedná o cizince, kteří byli společností Tatung Czech s.r.o. označeni za zaměstnance žalobce a byli v součinnosti s Oblastním ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, Inspektorátem cizinecké policie kontrolováni 14.1.2010 ve výrobním provozu uživatele při práci na montážní lince. Vzhledem k tomu, že se jednalo o fyzickou osobu cizince, která pracovala na montážní lince v místě kontroly dne 14.1.2010, neměla uzavřen žádný pracovněprávní, ani jiný smluvní vztah s odvolatelem, který jí potvrdil jako podnikající fyzickou osobu se kterou uzavřel obchodní smlouvu, která prokazatelně neměla vydáno povolení k zaměstnání, považuje odvolací orgán tuto skutečnost za prokázanou, neboť z vyjádření úřadu práce ze dne 20. května 2010 je zřejmé, že v případě zahraniční fyzické osoby – cizince Ch.T.V. nebylo žádáno a proto ani nebylo vydáno, povolení k zaměstnání. K další odvolací námitce žalobce, že kontrola prováděná 14.1. 2010 zaznamenala mezi těmi, kteří neměli ten den pracovat na montážní lince i manažera výroby společnosti Tatung Czech s.r.o., který takovou práci nikdy nevykonával a na kontrolovaném pracovišti se zdržoval pouze náhodně, žalovaný uváděl, že ze spisové dokumentace vyplynulo, že v prostorách montážní linky se v době kontroly nacházely i další osoby a to nejen manažer výroby, ale i další osoby, např. kontroloři operátorů, koordinátoři zaměstnanců agentury práce, osoby zajišťující servis linek, z čehož je zřejmé, že se ale vždy jedná o osoby, které zde vykonávaly určitý druh práce a nejedná se o osoby, které by zde nevykonávaly svoji pracovní činnost. Druh práce byl hodnocen tak, jak bylo při kontrole zjištěno. Druh práce označený v úředním záznam jako „práce na montážní lince“ je jako takový uveden obecně. Zdali na této montážní lince cizinec vykonával práci v dílčí specifické části, nějaký výsledek fyzicky provedené kontroly nezpochybňuje, neboť každý druh práce byl vykonáván právě na montážní lince. Ze spisového materiálu vyplývá, že z provedené fyzické kontroly osob v uzavřeném výrobním objektu nevyplynulo nic, co by potvrdilo skutečnost, že by se v tomto výrobním objektu společnosti Tatung Czech s.r.o. v době kontroly pohybovala osoba, která by zde nepracovala a která by pouze přinesla cestovní doklad jinému cizinci. Všechny osoby pracující na montážní lince, nebo i osoby, které se v této části uzavřeného výrobního objektu pohybovaly, byly podrobeny kontrole. Zdali na této montážní lince cizinec vykonával práci vedoucího kontrolora nebo měl jiné dílčí zaměření, nijak výsledek fyzicky provedené kontroly nezpochybňuje, protože práci kontrolované osoby vykonávaly. Z těchto skutečností vyplývá, že fyzická osoba Chu Tuong Vi nejen, že měla spojitost se žalobcem, který uvedl, že se jedná o osobu uživatelem označenou za jeho zaměstnance, byla kontrolována v den kontroly 14.1.2010 a byla žalobcem označena za podnikající fyzickou osobu, se kterou má uzavřenou obchodní smlouvu, což žalobce stvrdil podpisem v zápisu o podání informace ze dne 2.4.2010. Podle žalovaného není pochyb o vztahu žalobce a fyzické osoby – cizince Ch.T.V., která vykonávala práci na montážní lince u uživatele bez pracovního povolení a tato práce měla být vykonávána na základě pracovněprávního vztahu nebo jiné smlouvy. Z potvrzení skutečností zjištěných při podnikové kontrole dne 14.1.2010 jednoznačně vyplývá, že v uzavřeném výrobním objektu společnosti Tatung Czech s.r.o. se v době kontroly nepohybovala osoba, která by zde nepracovala a která by pouze přinesla cestovní doklady jinému cizinci. Nebylo ani zjištěno, že by tuto skutečnost pracovníkům Policie České

republiky někdo v průběhu kontroly sděloval. Došlo tedy k porušení zákona o zaměstnanosti a tím se žalobce dopustil uvedeného správního deliktu.

Žalovaný dále konstatoval, že ve vztahu k správnímu deliktu podle § 140 odst. 2 písm. d) zák. o zaměstnanosti považuje skutek, který je žalobci přičítán a jímž došlo ke spáchání tohoto správního deliktu, za spolehlivě prokázaný a vzhledem k tomu, že žalobce svá pochybení přiznává, věcnou stránkou tohoto deliktu se dále nezabýval.

Žalovaný dále konstatoval, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla žalobci uložena pokuta v souladu s ust. § 141 zák. o zaměstnanosti. Správní orgán přihlédl k závažnosti správního deliktu, způsobu jeho spáchání, následkům a k okolnostem, za kterých ke spáchání správního deliktu došlo, jakož i k rozsahu a období prokázaného porušení pracovněprávního předpisu. Správní orgán při určení výše pokuty žalobci přihlédl i k tomu, že se nejednalo jenom o nelegální zaměstnávání cizinců, ale také o skutečnost, že podnikání žalobce je v podstatě závislé na zaměstnávání cizinců a občanů EU a že žalobce nesplnil jednu ze svých základních povinností stanovených zcela kogentním ustanovením zákona o zaměstnanosti. Spáchaný správní delikt žalobcem je závažným porušením zákona o zaměstnanosti, o čemž svědčí i skutečnost, že od 1.1.2009 byl zařazen do právního řádu České republiky nový trestní čin, neoprávněné zaměstnávání cizinců, upravený v § 342 zák. č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, čímž byla vyjádřena závažnost porušení § 140 odst. 1 písm. c) zák. o zaměstnanosti. Vzhledem k tomu, že bylo prokázáno porušení zákona o zaměstnanosti a správní orgán I. stupně stanovil výši pokuty za prokázaný správní delikt, jejíž výši dostatečně odůvodnil a při stanovení výše pokuty pečlivě a důsledně zvážil a přihlédl ke všem okolnostem, za jakých se žalobce správního deliktu dopustil, přihlédl k rozsahu a období prokázaného porušení pracovněprávního předpisu, včetně způsobu spáchání správního deliktu a s přihlédnutím k zásadě legitimního očekávání v zásadně obdobného rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů a k pravděpodobným majetkovým poměrům, jakožto i k počtu jednoho cizince, kterému byla nelegální práce takto umožněna. Dále správní orgán přihlédl i k tomu, že žalobci přitěžovala okolnost, že u něj již dříve došlo k prokázání spáchání správního deliktu porušením povinností vyplývajících z pracovněprávního předpisu, za jejichž prokázané porušení již byla uložena pokuta. Zároveň správní orgán přihlédl k tomu, že žalobce v průběhu kontroly dodatečně některé nedostatky řešil a informační povinnost splnil dodatečně. Přesto, že se jednalo o druhé úřadem práce prokázané spáchání správního deliktu ze strany žalobce, byla pokuta vyměřena při spodní hranici v dolní polovině stanovené sazby ve výši 1,5 % z max. zákonem stanovené sazby, ačkoliv za porušení pracovněprávních předpisů, jejichž dodržování je úřad práce oprávněn kontrolovat, lze podle § 140 odst. 4 písm. e) zák. o zaměstnanosti uložit pokutu až ve výši 5.000.000,- Kč. Žalovaný správní orgán dospěl k závěru, že se žalobce dopustil protiprávního jednání tak, jak správním orgánem I. stupně bylo souzeno, považoval žalovaný výši pokuty za dostatečně odůvodněnou a uloženou v přiměřené výši. Z těchto důvodů žalovaný odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

II. Žaloba

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, ve které tvrdil, že správní orgán nesprávně posoudil podklady pro rozhodnutí, neboť z důkazů nevyplývá, že by žalobce ve vztahu k osobě Ch.T.V. jakkoliv porušil současnou právní úpravu a správní pokuta za zjištěné administrativní pochybení je nepřiměřená. Žalobce měl s cizinkou Ch.T.V. uzavřenu smlouvu o dílo na určitou dobu od 1.1.2009 do 30.6.2009. Tato smlouva je jediná, kterou žalobce s touto cizinkou uzavřel v rozhodném období roku 2009 až 2010. Podnikatelské oprávnění této cizinky bylo vydáno na dobu určitou do 22.10.2009. Žalobce kromě 1. pololetí roku 2009 zahraniční fyzickou osobu Ch.T.V. nezaměstnával, neměl s ní uzavřenou dohodu o dílu ani jakoukoliv jinou smlouvu. Tato osoba nebyla v den, kdy byla prováděna kontrola ve výrobním objektu společnosti Tatung Czech s.r.o., tj. dne 14.1.2010, v pracovněprávním, ani jiném obdobném vztahu k odvolateli. Z výsledku kontroly je přitom patrné, proč zahraniční fyzická osoba Ch.T.V. se zdržovala v objektu společnosti Tatung Czech s.r.o. dne 14.1.2010, když tento důvod neměl jakoukoliv spojitost se žalobcem.

Žalobce tvrdil, že žalovaný se nezabýval jeho námitkami, které byly uplatněny již v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně a následně byly sumarizovány v rámci podaného odvolání, ač je zřejmé, z jakého důvodu se dotýčná osoba Ch.T.V. pohybovala v příslušných prostorách, kde kontrola byla prováděna. Žalobce přitom již prvoinstančnímu správnímu orgánu předložil všechny doklady, které prokazovaly správnost jeho tvrzení.

Žalobce konstatoval, že pokud se jedná o nesplnění povinnosti písemné informace u příslušného úřadu práce nejpozději v den nástupu zaměstnanců, občanů EU nebo cizinců s trvalým pobytem, toto pochybení žalobce v průběhu kontroly dodatečně splnil, což se týkalo 3 osob a dodatečně, ač opožděně, splnil tuto povinnost u zbývajících 4 identifikovaných osob a zjištěné nedostatky žalobce uznal. Na základě uvedených skutečností považoval žalobce uloženou správní pokutu za nepřiměřenou a navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil pro nezákonnost a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný v písemném vyjádření rekapituloval stav věci zjištěný správním orgánem I. stupně a k jednotlivým žalobním výtkám uváděl, že tvrzení žalobce, že se jmenovanou cizinkou Ch.T.V. měl uzavřenou smlouvu o dílo v roce 2009, je právně irrelevantní, neboť předchozí právní vztahy žalobce s touto osobu nijak neprokazují, z jakého titulu u žalobce jmenovaná cizinka pracovala v den kontroly. Pokud žalobce tvrdí, že tato osoba neměla žádný pracovněprávní či jiný obdobný vztah se žalobcem uzavřen, je nepochybné, že vykonávala nelegální práci a že se žalobce dopustil správního deliktu umožnění výkonu nelegální práce, jak je rozhodováno správním orgánem I. stupně i žalovaným. Pokud jde o navrhovaný důkaz e-mailovou zprávou společnosti Tatung s.r.o. ze dne 7.6.2010, žalovaný poukázal na odůvodnění rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu o původu této zprávy. Pokud jde o údajný důvod, pro který se měla jmenovaná cizinka v předmětném objektu zdržovat a kterým mělo být donesením pasu druhé cizince, s tím se jak úřad práce, tak i žalovaný vypořádali v odůvodněních svých rozhodnutí a na toto odůvodnění je žalobcem odkazováno. Žalovaný

uváděl, že nemůže souhlasit s tvrzením žalobce, že se nezabýval námitkami, které byly uváděny žalobcem v odvolání vůči rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Naopak vznesenými námitkami se řádně zabýval a rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelné. Dále odkázal na argumentaci správního orgánu I. stupně i na vlastní argumentaci v napadeném rozhodnutí, které se týká výše pokuty za správní delikty uložené. Z těchto souhrnných důvodů žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl a žalobci nepřiznal náhradu nákladů řízení.

IV.

Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud při přezkoumávání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými byly výroky rozhodnutí řádně napadeny (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Krajský soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného na podkladě uplatněných žalobních bodů pouze ve vazbě na správní delikt, kterého se měl žalobce dopustit podle § 140 odst. 1 písm. c) zák. o zaměstnanosti tím, že umožnil cizinci výkon nelegální práce ve smyslu ust. § 5 písm. e) bodu 2. téhož zákona.

Krajský soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání na podkladě ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť souhlas s tímto způsobem projednání žaloby byl účastníky udělen.

Podle **§ 140 odst. 1 písm. c) zák. o zaměstnanosti** právnická osoba, nebo podnikající fyzická osoba se správního deliktu dopustí tím, že umožní výkon nelegální práce. Podle **§ 5 písm. e) bod 2. zák. o zaměstnanosti**, pro účely tohoto zákona se rozumí nelegální práci, pokud fyzická osoba – cizinec vykonává práci v rozporu s vydaným povolením k zaměstnávání nebo bez tohoto povolení, je-li podle tohoto zákona vyžadováno.

Podle **§ 140 odst. 4 písm. e) zák. o zaměstnanosti** za správní delikt se uloží pokuta do 5.000.000,- Kč, jde-li o správní delikt podle § 140 odst. 1 písm. c) cit. zákona.

Žalobce vytýkal žalovanému, že nesprávně posoudil podklady pro rozhodnutí, neboť z důkazu nevyplývá, že by žalobce ve vztahu k cizince paní Ch.T.V. porušil současnou právní úpravu a uloženou pokutu za zjištěné administrativní pochyby označil za nepřiměřenou. Toto tvrzení podpíral argumentací, že měl uzavřenou s uvedenou cizinkou smlouvu o dílo pouze na dobu 1. pololetí roku 2009 a podnikatelské oprávnění této cizinky bylo vydáno do 22.10.2009. V den prováděné kontroly 14.1.2009 tato cizinka proto nebyla se žalobcem v pracovněprávním ani jiném podobném právním vztahu. Z tohoto tvrzení žalobce dovozoval, že se správního deliktu nedopustil. Argumentaci žalobce v tomto žalobním bodu krajský soud shledal za irelevantní. Podstatou deliktu ve smyslu § 140 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti je zjištění, že právnická osoba umožní výkon nelegální práce. Zákon o zaměstnanosti a jeho ust. § 140 odst. 1 písm. c), ve vazbě na ust. § 5 písm. e), je nezbytné vykládat tak, že k naplnění znaku správního deliktu dochází tím, že právnická osoba umožní výkon nelegální práce, k čemuž dochází buď tím, že fyzická osoba nevykonává práci pro

právníckou nebo fyzickou osobu na základě pracovněprávního vztahu, nebo jiné smlouvy, nejde-li o manžela nebo dítě této fyzické osoby (§ 5 písm. e/ bod 1.) **nebo** tím, že fyzická osoba-cizinec vykonává práci v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání nebo bez tohoto povolení, je-li podle tohoto zákona vyžadováno (§ 5 písm. e/ bod 2.). Díkce zákona o zaměstnanosti ve znění do 31.12.2010 proto předpokládá, že k naplnění znaku tohoto správního deliktu dochází bez ohledu na to, zda fyzická osoba vykonává pro právníckou nebo fyzickou osobou práci na základě pracovněprávního vztahu nebo jiné smlouvy, jsou-li naplněny znaky nelegální práce ve smyslu § 5 písm. e) bod 2. Z tohoto důvodu argumentace žalobce o tom, že cizinka Ch.T.V. neměla v době prováděné kontroly dne 14.1.2009 se žalobcem uzavřený žádný pracovněprávní ani jiný právní vztah, je nerozhodná pro posuzování naplnění znaků správního deliktu ve smyslu § 140 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 5 písm. e) bod 2 zák. o zaměstnanosti. Naplnění znaku výkonu nelegální práce uvedenou cizinkou správní orgán I. stupně i žalovaný správně vyhodnotili z podkladů pro rozhodnutí, který byly shromážděny ve správním řízení a ke kterým náleží též sdělení Úřadu práce v Plzni ze dne 20. května 2010 potvrzující, že společnost PRAPAG s.r.o. neoznámila Úřadu práce v Plzni žádná volná pracovní místa a jejich charakteristiku a že povolení k zaměstnání pro cizinku Ch.T.V. nebylo žádáno a proto u této osoby nebylo ani vydáno. Tento znak výkonu nelegální práce ve vztahu k cizince Ch.T.V. ke dni 14.1.2010 byl prokázán naplněním znaků správního deliktu ve smyslu § 140 odst. 1 písm. c) zák. o zaměstnanosti bylo jednoznačně doloženo.

Žalobce dále tvrdil, že uložená pokuta za správní delikt je nepřiměřená. Při posuzování této žalobní výtky krajský soud vycházel ze skutečnosti, že za zjištěný správní delikt podle § 140 odst. 1 písm. c) se ukládá ve smyslu § 140 odst. 4 písm. e) zák. o zaměstnanosti sankce do 5.000.000,- Kč. Žalobci přitom za správní delikt byla uložena pokuta 75.000,- Kč, která byla ukládána i ve vazbě na druhý zjištěný správní delikt podle § 140 odst. 2 písm. d) zák. o zaměstnanosti, který nebyl předmětem přezkumu krajským soudem. Krajský soud při posuzování přiměřenosti uložené pokuty vycházel z odůvodnění ukládané sankce správním orgánem I. stupně, které je patrné v odůvodnění jeho rozhodnutí na str. 12 a 13. Rovněž žalovaný správní orgán výši ukládané sankce žalobci hodnotil a k otázce přiměřenosti výše ukládané pokuty konstatoval, že pokuta byla vyměřena při spodní hranici v dolní polovině zákonem stanovené sazby, a to ve výši 1,5% z max. zákonem stanovené sazby. Krajský soud proto ve stejné obecné rovině, v jaké bylo předneseno žalobní tvrzení o nepřiměřenosti uložené pokuty konstatuje, že ukládaná pokuta nenesla znaky nepřiměřenosti, která by byla takového rozsahu, že by nabývala kvality nezákonnosti tím, že by správní orgán vybočil ze zákonných mantinelů při jejím ukládání (obdobně Nejvyšší správní soud v rozsudku z 3.4.2012, čj. 1 Afs 1/2012-36, dostupném na www.nssoud.cz).

Žalobce v dalším žalobním bodu v obecné rovině tvrdil, že žalovaný se v odůvodnění svého rozhodnutí nevypořádal s námitkami, které žalobce uplatňoval v řízení před správním orgánem I. stupně i v podaném odvolání vůči jeho rozhodnutí. Ve stejné obecné rovině jako tato žalobní výtka byla vznesena, krajský soud toliko konstatuje, že odvolání žalobce vůči rozhodnutí správního orgánu I. stupně obsahovalo ve věcné rovině totožné argumenty, jako byly použity v obecné rovině v projednávané žalobě. Krajský soud nenabyl pochybností o tom, že by se žalovaný správní orgán se vznášenými námitkami nevypořádal a že tato vada by mohla mít vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí. Podkladem pro vydané rozhodnutí

správního orgánu I. stupně i pro rozhodnutí žalovaného byl i záznam Policie České republiky, Služby cizinecké policie, Oblastního ředitelství Plzeň, Inspektorátu cizinecké Policie Plzeň ze dne 14.1.2010, kterým Úřadu práce Plzeň – město bylo signalizováno, že v průběhu dne 14.1.2010 v době od 8:00 hod. do 10:30 hod. byla provedena pobytová kontrola ve firmě Tatung Plzeň, Borská Pole, přičemž byli identifikováni cizinci kontrolování v provozu u montážních linek firmy Tatung. Jednou z kontrolovaných cizinců byla rovněž cizinka Ch.T.V., nar..., která pracovala na montážní lince. Dalším podkladem pro vydané rozhodnutí byl protokol č. 83-10-PM zpracovaný Úřadem práce v Plzni dne 3.6.2010 o výsledku kontroly a kontrolním zjištění dodržování pracovněprávních předpisů provedené u podnikající právnické osoby PRAPAG s.r.o., se sídlem Plzeň, Borská 40. Dalším podkladem pro vydané rozhodnutí bylo prohlášení cizinky Ch.T.V., nar... ze dne 13.3.2010, kterým prohlašovala, že dne 14.1.2010 při kontrole ve firmě Tatung s.r.o. byla v hale z toho důvodu, že její spolubydlící, která rovněž pracuje ve firmě Tatung, si zapoměla doklady doma, proto jí do firmy doklady v uvedený den přinesla. Součástí podkladů pro rozhodnutí bylo rovněž sdělení Policie České republiky ze dne 28. července 2010 adresované Úřadu Práce v Plzni, kterým se Policie České republiky vyjadřovala ke skutečnostem zjištěných při pobytové kontrole dne 14.1.2010 u firmy Tatung. Z tohoto sdělení vyplynulo, že prováděná pobytová kontrola zjišťovala u všech kontrolovaných cizinců, zda nedošlo k porušení zákona a zda některý z nich se nedopustil přestupku ve smyslu zákona pobytu cizinců č. 326/1999 Sb. Pokud by některý z kontrolovaných cizinců nepředložil v den kontroly cestovní doklad, jednalo by se o porušení § 157 odst. 1, písm. u) zák. č. 326/1999 Sb. a za toto jednání by cizinci byla ukládána bloková pokuta. Takováto skutečnost v den prováděné kontroly dne 14.1.2010 u kontrolovaných osob nenastala. Uvedené podklady pro vydané rozhodnutí v obecné rovině dokládají, že správní orgán I. stupně i žalovaný hodnotili veškeré skutečnosti rozhodné pro naplnění znaku správního deliktu v souzeném případě a tyto podklady vyhodnotily v souladu se zásadami formální logiky. Shromážděné podklady nesvědčí tvrzení žalobce, že by se správní orgán I. stupně a posléze i žalovaný s námitkami žalobce v průběhu správního řízení nevypořádali. Žalobní tvrzení v této oblasti žalobcem v obecné rovině vznášené, krajský soud neshledal důvodným.

Žaloba byla krajským soudem na základě výše uvedených důvodů posouzena jako nedůvodná a ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. byla zamítnuta.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a přihlíží ke skutečnosti, že žalovaný, který v řízení dosáhl procesního úspěchu náhradu nákladů řízení neuplatnil.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 30. července 2014

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková